१८ सर्गः श्रीर्न हृष्यति लङ्कायां विरज्यन्ति समृद्धयः। न वेद तन्न यस्यास्ति मृते त्वयि विपर्य्ययः॥ २२॥

ज०म० श्रीरित्यादि। लङ्कायां पुर्य्यां अधुना श्रीर्न कुप्यति कुषरोषे कुषिरञ्जोः प्राचांश्यन्यरस्मैपदञ्च समृद्धयश्च विरज्यन्ति अपयान्ति सर्व्वथा तद्वस्तु न वेद न वेद्मि विदोलटोवेति मिपोणल् यस्य त्वयि मृते न विपर्य्ययः नान्यथाभावः॥ २२॥

भ० श्रीरित्यादि। लङ्कायां श्रीर्न हृष्यति न हृष्टा भवति समृद्धयो विभूतयोविरज्यन्ति विरक्ताभवन्ति रन्ज्यरन्जमौञ्रागे दिवादित्वात् श्यन् अपिद्रस्य ङित्वात् हसुङ्गलोपोऽणौ त्वयि मृते सति यस्य विपर्य्ययोनास्ति यस्त्वत्कृतां मर्य्यादां न लङ्घते तमहं न वेद्मि वेत्तेःकीपमिति मिपोणप्॥ २२॥

शचीं संस्वजते शक्रोगोपायति हरिः श्रियं। देववन्द्यः प्रमोदन्ते चित्रीयन्ते घनोदयाः॥ २३॥

ज०म० शक्तिमित्यादि। शक्रः शक्तिं प्रहरणमधुना संस्वजते गृह्णाति दन्शषन्जस्वन्जांशपीत्यनुनासिकलोपः हरिर्विष्णुः श्रियं गोपायति आत्मन्येव कृत्वा रक्षति देववन्द्यः प्रमोदन्ते हृष्यन्ति घनोदयाश्चित्रीयन्ते नानारूपेणाद्भुतायन्ते मृते त्वयीति सर्व्वत्र योज्यं॥ २३॥